

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Michaely Macurové ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobách proti rozhodnutím žalované ze dne 11. 3. 2024, č. j. 10.01-000090/24-0002, ze dne 22. 1. 2024, č. j. 10.01-000635/23-0003, ze dne 25. 1. 2024, č. j. 10.01-000005/23-0002 ve znění opravného usnesení ze dne 13. 5. 2024, č. j. 10.01-000005/24-0002, ze dne 7. 3. 2024, č. j. 10.01-000089/24-0002, ze dne 9. 4. 2024, č. j. 10.01-000138/24-0003, ze dne 17. 4. 2024, č. j. 10.04-000002/24-0002 a č. j. 10.04-000003/24-0002,

takto:

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

/napadená rozhodnutí, obsah žalob a vyjádření žalované k nim/

1. V nynější věci se Městský soud v Praze zabýval dalšími z mnoha sporů žalobkyně s žalovanou nad otázkou určení advokáta. Tentokrát je jádrem sporu výklad povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žadatele o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (**zákon o advokacii**), prokázat neúspěšnou snahu zajistit si právní službu u alespoň dvou oslovených advokátů. Na okraj se soud dále zabýval otázkou včasnosti takové žádosti.

2. Žalobkyně původně podala šest samostatných žalob proti celkem sedmi v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalované, která jí ve všech případech advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu neurčila. Požadovaná právní služba se vždy měla týkat řízení před Ústavním soudem. Soud ověřil, že jak sedm rozhodnutí žalované (řazených dle pořadí nápadu žalob)
- ze dne 11. 3. 2024, č. j. 10.01-000090/24-0002 (**rozhodnutí I**; vedeno pod sp. zn. 18 A 17/2024),
 - ze dne 22. 1. 2024, č. j. 10.01-000635/23-0003 (**rozhodnutí II**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 18/2024),
 - ze dne 25. 1. 2024, č. j. 10.01-000005/23-0002, ve znění opravného usnesení ze dne 13. 5. 2024, č. j. 10.01-000005/24-0002 (**rozhodnutí III**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 18/2024),
 - ze dne 17. 4. 2024, č. j. 10.04-000002/24-0002 (**rozhodnutí IV**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 27/2024),
 - ze dne 7. 3. 2024, č. j. 10.01-000089/24-0002 (**rozhodnutí V**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 28/2024),
 - ze dne 17. 4. 2024, č. j. 10.04-000003/24-0002 (**rozhodnutí VI**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 37/2024)
 - ze dne 9. 4. 2024, č. j. 10.01-000138/24-0003 (**rozhodnutí VII**; původně vedeno pod sp. zn. 18 A 50/2024),

tak všech šest žalob, se dotýká obdobných otázek a nijak podstatně se neodlišují. Předseda senátu proto usnesením ze dne 11. 9. 2024, č. j. 18 A 17/2024 - 30, rozhodl o spojení těchto žalob ke společnému projednání.

3. Soud postupně zrekapituluje podstatný obsah napadených rozhodnutí, proti nim brojících žalob a vyjádření žalované k nim.

Rozhodnutí I, žaloba a vyjádření žalované

4. Žádostí ze dne 16. 2. 2024 žalobkyně požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 20. 12. 2023, č. j. 9 As 82/2022 - 39. Žalovaná rozhodnutím I žalobkyni advokáta neurčila pro nesplnění podmínek zákona o advokacii, konkrétně § 18c odst. 3 a § 18 odst. 2 (žalobkyně v žádosti neuvedla a nedoložila jména alespoň dvou jí oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, a neprokázala tak, že si ji nemohla zajistit jinak, a dále proto, že žádost nebyla včasná).
5. Proti rozhodnutí I žalobkyně podala žalobu. V ní namítala jak nepřezkoumatelnost, tak nezákonnost předmětného rozhodnutí. Žalovaná nesprávně a v rozporu se svým dřívějším rozhodováním posoudila jak otázku včasnosti žádosti (žalobkyně ji podala včas, k čemuž odkazovala na rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022 - 36), tak i povinnost doložit jména dvou advokátů dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii, když jí dříve i v takovém případě advokáta určila. Podle žalobkyně tento požadavek nemá zákonnou oporu, a to ani po účinnosti nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21 (nález Pl. ÚS 44/21); žalovaná se s touto otázkou nijak nevypořádala. Její odkaz na rozsudky Městského soudu v Praze z 29. 6. 2023, č. j. 15 A 73/2021 - 31, a z 25. 7. 2023, č. j. 17 A 93/2022 - 42, není přílehlavý, neboť ty řešily určení advokáta pro poskytnutí bezplatné právní služby. Žalovaná navíc žalobkyni v rozporu se svojí praxí nevyzvala k odstranění této vady žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 6. 2024 navrhla zamítnutí žaloby. Upozornila, že rozhodnutí I ob stojí, je-li opodstatněný alespoň jeden z důvodů pro neurčení advokáta. Ke včasnosti žádosti odkázala na konkrétní sled událostí – žalobkyně v žádosti uvedla datum doručení posledního rozhodnutí soudu dne 22. 12. 2023 (v žalobě tvrdí, že tomu bylo již dne 21. 12. 2023), žalovaná žádost obdržela v pondělí 19. 2. 2024, tj. dva, resp. tři dny před koncem lhůty pro podání ústavní stížnosti, což podle žalované není včas. Požadavek včasnosti je individuální a váže se na efektivitu poskytnutí právní služby pro žadatele. Obrat „včas“ je abstraktním, ale nikoli „arbitrárním“ hlediskem žalované. Žalovaná zdůraznila zásadu *vigilantibus iura*, zejména, pokud žalobkyně vede stovky soudních řízení; k tomu poukázala i na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) z 14. 3. 2024, ve věci č. 6732/20 *Horyna proto České republiky*. Pokud si žalobkyně zvolila cestu výjimečného institutu určení advokáta, měla žádost podat včas; opačný závěr by jen podporoval její obstrukční přístup. Žalovaná připomněla novelu zákona o advokacii účinnou od 1. 1. 2024 provedenou zákonem č. 349/2023 Sb., díky níž došlo ke změně § 18c odst. 1 zákona o advokacii. Došlo jím též k vložení nového § 23 odst. 5, který je ale nutné číst ve vztahu k nezměněnému § 18c odst. 3 téhož zákona. Ve smyslu novelizovaného znění zákona o advokacii byla žádost žalobkyně žádostí o určení advokáta za úplatu. Žalobkyně proto byla povinna označit (a doložit) odmítnutí dvěma advokáty. Pokud jde o otázku výzvy k odstranění vad žádosti, žalovaná dodala, že při určení advokáta sice postupuje dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (**správní řád**), ovšem s výlukou jeho § 37 odst. 3.

Rozhodnutí II a III, žaloba a vyjádření žalované

7. Žádostí ze dne 18. 12. 2023 žalobkyně žádala o určení advokáta za úplatu ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 26. 10. 2023, č. j. 2 As 164/2022 - 39, žádostí ze dne 22. 12. 2023 pak ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 20. 10. 2023, č. j. 5 As 182/2022 - 34. Žalovaná rozhodnutími II a III žalobkyni advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu neurčila, (žalobkyně v žádosti neuvedla a nedoložila jména alespoň dvou jí oslovených advokátů). V případě rozhodnutí III žalovaná později opravným usnesením opravila číslo jednací rozhodnutí.
8. Proti rozhodnutí II a III žalobkyně brojila společnou žalobou, ve které namítala jejich nepřezkoumatelnost, neboť žalovaná nesprávně a nepředvídatelně v rozporu se svým dřívějším rozhodováním posoudila otázku povinnosti doložit jména dvou advokátů ve smyslu § 18c odst. 3 zákona o advokacii, kdy tento její požadavek nemá ani po vydání nálezů Pl. ÚS 44/21 oporu v zákoně o advokacii, jehož § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona se nijak nezměnily. Postupem žalované byla porušena základní práva žalobkyně (čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).
9. Žalovaná ve vyjádření ze dne 7. 6. 2024 upozornila, že v těchto případech žalobkyně žádosti podala v průběhu roku 2023, žalovaná o nich rozhodla až po účinnosti novely zákona o advokacii a podle jejích přechodných ustanovení musela postupovat podle novelizovaného znění zákona o advokacii. Nadto i před účinností novely, musela žádosti o určení advokáta za úplatu posuzovat prizmatem nálezů Pl. ÚS 44/21; tímto prizmatem je tak nutné nahlížet i na žalobkyní uváděné starší rozhodnutí žalované. Žalovaná dále argumentovala obdobně jako v jiných svých vyjádřeních v tomto řízení.

Rozhodnutí IV, žaloba a vyjádření žalované

10. Žádostí ze dne 27. 3. 2024 žalobkyně opět žádala o určení advokáta za úplatu ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 29. 1. 2024, č. j. 10 Afs 93/2023 - 36. I v tomto případě jí žalovaná rozhodnutím IV advokáta za úplatu neručila pro neuvedení, resp. nedoložení dvou oslovených advokátů, a dále z důvodu, že její žádost nebyla včasná.
11. V žalobě proti rozhodnutí IV žalobkyně argumentovala obdobně jako v ostatních posuzovaných žalobách – namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí zejména pro nepředvídatelnost postupu žalované. Ta do 31. 12. 2023 v případě žádosti o určení advokáta pro účely podání ústavní stížnosti ani požadavkem oslovení alespoň dvou advokátů neargumentovala, nyní proto nemůže tvrdit, že to muselo být žalobkyni známo. Dále žalobkyně polemizovala s otázkou posouzení včasnosti její žádosti, především odmítla nepřiléhavost rozsudku NSS sp. zn. 9 As 122/2022.
12. Žalovaná ve vyjádření ze dne 6. 8. 2024 k posouzení včasnosti uvedla, že v době vydání rozhodnutí IV jí nebylo známo, zda žalobkyně ústavní stížnost podala sama. Žádost o určení advokáta byla žalobkyni doručena po lhůtě pro podání ústavní stížnosti. Ve zbytku žalovaná argumentovala obdobně jako v jiných svých vyjádřeních.

Rozhodnutí V, žaloba a vyjádření žalované

13. Žalobkyně dne 16. 2. 2024 podala ještě jednu žádost (srov. rozhodnutí I), ve které rovněž požadovala určení advokáta za úplatu, a to ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 2 As 155/2023 - 48. Žalovaná advokáta ani v tomto případě neurčila, jelikož žalobkyně v žádosti neuvedla, resp. nedoložila odmítnutí dvěma oslovenými advokáty.
14. V žalobě proti rozhodnutí V žalobkyně fakticky zopakovala svou argumentaci proti ostatním napadeným rozhodnutím, taktéž žalovaná ve svém vyjádření ze dne 24. 7. 2024 uvedla to, co ve svých předchozích vyjádřeních (viz výše).

Rozhodnutí VI, žaloba a vyjádření žalované

15. Dne 2. 4. 2024 žalobkyně podala žádost o určení advokáta za úplatu ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS z 1. 2. 2024, č. j. 5 As 236/2023 - 28, a rovněž dle žalované neuvedla, resp. nedoložila odmítnutí dvěma oslovenými advokáty. Žádost zároveň měla podat po konci lhůty k podání ústavní stížnosti a neposkytla žádné informace k tomu, zda již dříve ústavní stížnost podala sama.
16. V neúplné žalobě z 25. 6. 2024, kterou později doplňovala, žalobkyně předestřela opět obdobnou argumentaci. V doplnění z 2. 8. 2024 nad rámec toho namítla, že žalovaná zcela ignorovala změnu formuláře žádosti a změnu § 18c odst. 4 věta druhá, v němž je u zmocnění Ministerstva spravedlnosti k vydání vyhlášky ke stanovení náležitostí žádosti a způsobu prokazování příjmových a majetkových poměrů v případě žádosti o poskytnutí právní služby bezplatně. S ohledem na to, že jde o rozhodnutí o poskytnutí právní služby za úplatu, lze podle žalobkyně pochybovat o zákonnosti přílohy č. 5 vyhlášky č. 120/2018 Sb., o stanovení formulářů žádosti o určení advokáta a formuláře podnětu k poskytnutí jednorázové právní porady (**vyhláška č. 120/2018 Sb.**), a s tím spojeného požadavku uvést jména dvou advokátů. K otázce včasnosti zdůraznila, že žádost podala v poslední den lhůty, kdy žalovanou uvažovaný den (1. 4. 2024) byl státní svátek.
17. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předestřela již výše rozvedenou argumentaci, poukázala na rozsudek zdejšího soudu, jenž se již novelizovanou právní úpravou zabýval, a k otázce

včasnosti dále uvedla, že i kdyby byla žádost skutečně podána poslední den lhůty, včasnou jí to nečiní.

Rozhodnutí VII, žaloba a vyjádření žalované

18. Konečně i žádostí ze dne 8. 3. 2024 žalobkyně žádala o určení advokáta za úplatu pro poskytnutí právní služby ve věci ústavní stížnosti proti rozsudku NSS, tentokrát ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Afs 237/2023 - 28. I v tomto případě žalovaná žalobkyni advokáta neurčila z důvodu neuvedení dvou oslovených advokátů.
19. Žalobkyně v žalobě zopakovala argumentaci rozvedenou výše, vč. námitky stran změny formuláře žádosti.
20. Žalovaná ve vyjádření ze dne 7. 8. 2024 uvedla obdobné argumenty jako v bodech výše.

II. Replika žalobkyně

21. V replice z 15. 10. 2024 se žalobkyně omluvila z účasti na ústním jednání a dále navázala na dřívější argumentaci. Akcentovala především údajnou protiústavnost zákona o advokacii po novele; v této souvislosti pak opakovaně zpochybnila zákonné zmocnění pro přijetí příslušného formuláře žádosti (novelu č. 349/2023 Sb. navrhla k důkazu). K argumentaci rozhodnutím ESLP ve věci *Horyna proti České republice* uvedla, že ten se týkal žádosti o bezplatnou právní službu.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze ověřil, že žaloby byly podány včas, osobou k tomu oprávněnou, jsou přípustné a splňují nezbytné formální náležitosti na ně kladené. Napadená rozhodnutí přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jejich vydání a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloby **nejsou důvodné**.
23. Soud o věci rozhodl mimo ústní jednání. Z původně nařízeného jednání se totiž žalobkyně, ač právě ona jednání požadovala, bez dalšího omluvila. Neuvedla, že se nemůže dostavit, nepožádala ani o odročení jednání; poukázala jen na protiústavnost stávající úpravy (viz výše). Zjevně tedy byla srozuměna s tím, že může být rozhodnuto bez její osobní přítomnosti. S ohledem na zásadu procesní ekonomie proto soud jednání zrušil, když žalovaná na něm netrvala a ani soud jej nepovažoval pro věc za jakkoli přínosné. Nad rámec spisové dokumentace, jíž se formálně nedokazuje, totiž nevedl žádné dokazování.
24. Žalobkyně k důkazu navrhla svou žádost ze 4. 8. 2023 a rozhodnutí žalované z 30. 8. 2023, č. j. 10.01-000405/23-002; žádost z 8. 6. 2023 a rozhodnutí z 30. 6. 2023, č. j. 10.01-000299/23-002; žádost z 18. 8. 2023 a rozhodnutí z 30. 8. 2023, č. j. 10.01-000428/23-002. K námitce, že žalovaná měla žalobkyni vyzvat k odstranění vad žádosti žalobkyně k důkazu navrhla přípis žalované ze dne 18. 10. 2023, č. j. 10.01-000502/23-002. Soud dokazování neprováděl, neboť všechny tyto podklady jsou soudu známy z jeho rozhodovací činnosti, když se jimi již dříve zabýval (viz dále). Konečně, navrhla-li žalobkyně v replice k důkazu novelu zákona o advokacii č. 349/2023 Sb., soud odkazuje na zásadu *iura novit curia*, která mimo jiné znamená, že právními předpisy České republiky se nedokazuje (též § 121 občanského soudního řádu).
25. Soud předesílá, že nynější řízení je stále relevantní pro možnost určení advokáta v řízení o ústavní stížnosti, konkrétně proti rozsudku NSS č. j. 10 Afs 93/2023 - 36, neboť řízení o ní Ústavní soud přerušil usnesením ze dne 28. 5. 2024, sp. zn. II. ÚS 920/24 do doby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vykonatelnosti rozsudku v nynější věci. Pokud jde ovšem o další ústavní stížnosti proti rozsudkům NSS č. j. 9 As 82/2022 - 39 (sp. zn. IV. ÚS 528/24), č. j. 2 As 164/2022 - 39 (sp. zn. III. ÚS 3454/23), č. j. 5 As 182/2022 - 34 (sp. zn. I. ÚS 3453/23), č. j. 2 As 155/2023 - 48 (sp. zn. III. ÚS 529/24), č. j. 5 As 236/2023 - 28 (sp. zn. II. ÚS 919/24) a č. j. 5 Afs 237/2023 - 28 (sp. zn. III. ÚS 792/24), ty byly Ústavním soudem záhy odmítnuty.

26. Spor mezi účastníky se vede především nad tím, zda žalovaná neurčení advokáta oprávněně odůvodnila neuvedením a nedoložením dvou advokátů, kteří žalobkyni odmítli požadovanou právní službu poskytnout. Tato výtku je společná všem napadeným rozhodnutím, a tudíž rozhodující. U rozhodnutí I, IV a VI pak dále žalovaná žalobkyni vytkla, že žádost podala opožděně.

III.1 Základní východiska

27. Právní úprava určení advokáta žalovanou doznala s účinností novely zákona o advokacii provedené zákonem č. 349/2023 Sb. (**novela zákona o advokacii**) od 1. 1. 2024 výraznějších změn. K těm došlo s ohledem na nálezh Pl. ÚS 44/21 ze dne 24. 1. 2023 (vyhlášen 31. 1. 2023 s odloženou vykonatelností do 31. 12. 2023), který zrušil § 18c odst. 1 zákona o advokacii, v části „*jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a*“. Ke zrušené úpravě Ústavní soud mj. konstatoval, že „*(v)ýsledkem předmětné novelizace je na jedné straně posílení zajištění bezplatné právní pomoci, avšak za současného paušálního vyloučení právní pomoci v případech odůvodněných jinými než příjmovými nebo majetkovými poměry na straně druhé. Ústavní soud konstatuje, že napadené ustanovení zákona o advokacii tím, že právo na určení advokáta Komorou k poskytnutí právní služby omezuje pouze na žadatele, u nichž to odůvodňují jejich příjmové a majetkové poměry, představuje nepřijatelnou libovůli, neboť paušálně vylučuje z práva na přístup k soudu a práva na právní pomoc osoby, které si nemohou zajistit právní pomoc advokáta na základě jiných důvodů*“ (bod 48 a 49 nálezu). Důsledkem toho je, že zákon o advokacii s účinností od 1. 1. 2024 již explicitně upravuje možnost požádat žalovanou o určení advokáta z jiných než příjmových a majetkových důvodů, tj. i za úplatu.
28. S ohledem na to, že žalovaná o všech v nynější věci posuzovaných žádostech rozhodla až po účinnosti novely zákona o advokacii, uplatní se i v případě žádostí podaných v roce 2023 (u rozhodnutí II a III) zákon o advokacii ve znění od 1. 1. 2024 (viz přechodné ustanovení novely zákona o advokacii v čl. XXXI). Soud tudíž ve všech případech vychází z novelizované právní úpravy.
29. Podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí a) právní porady podle § 18a nebo b) právní služby podle § 18c.*
30. Dále podle § 18c odst. 1 zákona o advokacii platí, že *žadatel, který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. V téže věci může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2.*
31. Ve smyslu § 18c odst. 2 zákona o advokacii **žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři, jehož vzor stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.** Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje a) popis věci, v níž by měla být

právní služba poskytována, a b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a).

32. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii platí, že **nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen** v žádosti podle odstavce 2 **doložit**, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň **dvou oslovených advokátů**.
33. Dále je třeba připomenout § 23 odst. 3 zákona o advokacii, podle kterého „*byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby **bezplatně** a spočívá-li právní služba v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem, **hradí jeho odměnu stát** podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, není-li stanoveno jinak. **V ostatních věcech** má advokát určený podle § 18c k poskytnutí právní služby **bezplatně** pouze nárok na poskytnutí náhrady podle stavovského předpisu. Ustanovení § 22 odst. 1 části věty za středníkem se nepoužije*“.
34. Konečně je třeba odkázat na nové znění § 23 odst. 5 zákona o advokacii, podle kterého „*byl-li advokát **určen podle § 18c k poskytnutí právní služby za úplatu**, hradí jeho odměnu klient podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, nedohodne-li se advokát s klientem jinak*.“ (pozn. zvýraznění vždy doplněno soudem)
35. Žadatel o určení advokáta pro poskytnutí právní služby tak musí splnit několik kumulativních podmínek podle zákona o advokacii (nesplnění podmínek pro ustanovení soudem, nemožnost si zajistit zastoupení jinak, doložení odmítnutí poskytnutí právních služeb alespoň dvěma advokáty, včasnost, nezastupování jiným advokátem nebo v zákoně uvedenou osobou, absence zneužití nebo zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva, doložení příjmových a majetkových poměrů u žádosti o bezplatnou službu). Nesplnění každé z těchto podmínek pro určení advokáta postačí samo o sobě k tomu, aby žalovaná advokáta konkrétnímu žadateli rozhodnutím neurčila (rozsudky NSS z 28. 7. 2021, č. j. 8 As 138/2021 - 30, či z 29. 2. 2024, č. j. 7 As 217/2023 - 28).
36. Tento výklad nebyl překonán ani nálezem Pl. ÚS 44/21. Jak vhodně uzavřel NSS v bodě 19 rozsudku z 27. 6. 2024, č. j. 8 As 22/2024 - 57, uvedeným nálezem došlo k narovnání podmínek pro žadatele o určení advokáta, tedy těch, kteří o to žádají z důvodu nedostatečného příjmového a majetkového zázemí, s žadateli z jiných, ale neméně významných důvodů (právě pro objektivní nemožnost zajistit si právní služby jinak). Pro žadatele z obou „skupin“ přitom platí stejná sada kumulativních podmínek. Zákon o advokacii jinými slovy nestanoví, že by se na žádost o určení advokáta za úplatu některá z podmínek (vyjma doložení příjmových a majetkových poměrů) neuplatnila.

III.2 Napadená rozhodnutí jsou přezkoumatelná

37. Před vlastní vypořádáním žalobních námitek se soud musel zabývat opakovaně namítanou nepřezkoumatelností všech napadených rozhodnutí. Této námitce nemohl přisvědčit.
38. Rozhodnutí, jakkoli stručná, jsou přezkoumatelná. Žalovaná v nich logicky a srozumitelně obsáhla a zhodnotila všechny podstatné okolnosti vyplývající z žádostí žalobkyně, logicky a přezkoumatelně je zasadila pod konkrétní ustanovení zákona o advokacii. Přezkoumatelně též vyložila, proč žalobkyně konkrétní podmínky pro určení advokáta za úplatu nesplnila.
39. Bylo by jistě žádoucí, pokud by žalovaná alespoň stručně reagovala i na dřívější příklad vyhovění žádostem žalobkyně (zejména rozhodnutí z 30. 8. 2023, č. j. 10.01-000405/23-002), zvláště pokud jej ta uvedla ve svých žádostech. Tato skutečnost však nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí nezpůsobuje. Požadavek přezkoumatelnosti nelze vykládat tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

se správní orgán musí vyjádřit ke každé jednotlivé námitce či tvrzení účastníka. Podle soudu je pro přezkoumatelnost napadených rozhodnutí podstatné, zda z nich vyplývá, proč žalobkyni nemohla žalovaná advokáta určit, resp. jaké nedostatky v jejích žádostech shledala. To všechna napadená rozhodnutí splňují, přičemž zmiňují i příklad dvou rozhodnutí zdejšího soudu, jenž takový výklad i dříve aproboval – přinejmenším implicitně je tedy zřejmé, že žalovanou zastávaný právní názor není excesivním vybočením z dřívější rozhodovací praxe; význam některých dřívějších rozhodnutí žalované (není zřejmé, že by snad mělo jít o ustálenou rozhodovací praxi) je nadto omezen jak právním prostředím, v němž se žalovaná po nálezu Pl. ÚS 44/21 pohybovala, tak přijetím novelizované úpravy od 1. 1. 2024, na podkladě níž žalovaná v nynějších věcech rozhodovala (k vázanosti žalované se soud vyjadřuje i níže).

40. Již jen na okraj pak soud dodává, že již ve svém rozsudku z 17. 7. 2023, č. j. 18 A 17/2022 - 55, v jiné věci žalobkyně uvedl, že „*přezkoumatelnost rozhodnutí není hodnotou sama o sobě. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zpravidla pro účastníky řízení neznamena žádný přínos. Výsledkem je naopak pravidelně prodloužení a prodražení řízení. I proto je nutné k nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů přistupovat krajně zdrženlivě.*“
41. Soud proto přistoupil k věcnému posouzení ostatních žalobních námitek.

III.3 Žalobkyně nesplnila podmínku, že ji alespoň dva advokáti odmítli poskytnout požadovanou právní službu

42. Společným důvodem pro nevyhovění žádostem žalobkyně bylo nesplnění podmínky podle § 18 odst. 2 ve spojení s § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Žalobkyně namítá, že požadavek uvést a doložit jména dvou advokátů, kteří odmítli právní službu týkající se ústavní stížnosti poskytnout, nemá oporu v zákoně o advokacii. Svou argumentaci staví na tom, že podmínka v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii se v případě určení advokáta za úplatu pro řízení před Ústavním soudem nepoužije. Ani tomu nelze přisvědčit.
43. Soud předně podotýká a žalobkyně to ostatně sama dobře ví (srov. rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 18 A 17/2022 a na něj navazující rozsudek NSS z 3. 6. 2024, č. j. 5 As 197/2023 - 33), že podmínka pro určení advokáta v podobě uvedení a doložení odmítnutí dvěma advokáty platila ještě před vydáním nálezu Pl. ÚS 44/21. Uvedený nálezný přitom do této podmínky nijak nezasáhl (nezabýval se ústavností § 18c odst. 3 zákona o advokacii). Splnění podmínky dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii tak zásadně bylo již před vydáním nálezu Pl. ÚS 44/21 jedním z předpokladů pro určení advokáta k poskytnutí *bezplatné* právní služby, ledaže šlo o poskytnutí právní služby na náklady státu ve smyslu § 23 odst. 3 zákona o advokacii – tedy pro případ bezplatného zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem. Pouze tehdy se uvedený požadavek neuplatnil.
44. Nálezný Pl. ÚS 44/21 ovšem do českého právního řádu zavedl i možnost určení advokáta z jiných než majetkových a příjmových poměrů. O určení advokáta tak mohou žádat i osoby, u nichž nejsou překážkou nedostatečné majetkové a příjmové poměry. Novela zákona o advokacii přitom tuto alternativu „zakomponovala“ do rámce ostatních ustanovení zákona o advokacii, aniž je nějak zásadně změnila či stanovila zvláštní podmínky pro žádosti o poskytnutí právní služby za úplatu.
45. Novelizovaná právní úprava jednoznačně umožňuje určení advokáta bezplatně [v § 23 odst. 3 rozlišuje mezi: a) *bezplatnou právní službou na náklady státu*, tj. zastupování před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem a b) *bezplatnou právní službou, která není na náklady státu*, tj. nejedná se o zastupování před orgány veřejné správy a v řízení před

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Ústavním soudem]. Dále § 23 odst. 5 zákona o advokacii výslovně upravuje možnost určení advokáta podle § 18c téhož zákona pro právní službu za úplatu. Fakticky tak zavádí tři režimy poskytnutí právních služeb určeným advokátem – i) bezplatně na náklady státu, ii) bezplatně v ostatních případech a iii) za úplatu.

46. Podle toho je nutné vykládat i podmínku v § 18c odst. 3 zákona o advokacii, která zní: *„nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů“*. Zvýrazněná část zavádí výjimku jen pro případ ad i), je tedy zřejmé, že v případech ad ii) a iii) je povinností žadatele v žádosti uvést a doložit neúspěšnou snahu opatřit si požadovanou právní službu u alespoň dvou advokátů. Dikce § 18c odst. 3 zákona o advokacii je v tomto jednoznačná.
47. Z uvedeného tak vyplývá, že jde-li o poskytnutí právní služby za úplatu (byť pro řízení před Ústavním soudem), požadavek § 18c odst. 3 zákona o advokacii je nutné aplikovat. Touto optikou byl relevantní i odkaz žalované na rozsudky zdejšího soudu z 29. 6. 2023, č. j. 15 A 73/2021 - 31, a z 25. 7. 2023, č. j. 17 A 93/2022 - 42 (jakkoli v těchto případech žalovaná nepostupovala v duchu nálezu Pl. ÚS 44/21, když nesprávně rozhodovala o neposkytnutí bezplatné právní služby). Je třeba dodat, že kdyby tomu tak nebylo, postrádal by logiku požadavek § 18 odst. 2 zákona o advokacii, že žadatel musí být osobou, která si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak.
48. Žalobkyně má tedy sice pravdu, že ke změně § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii vlivem nálezu Pl. ÚS 44/21 nedošlo, jak ovšem soud právě vyložil, to na řešenou věc nemá žádný vliv. Mezi stranami sporná podmínka platila již před účinností novely zákona o advokacii, a zákonodárce ji nově (implicitně) vztáhnul i na možnost určení advokáta k poskytnutí úplatné právní služby. Takový postup není v žádném rozporu s nálezem Pl. ÚS 44/21 a není ani jinak protiústavní. Ke stejnému závěru již ostatně zdejší soud na podkladě novelizované právní úpravy dospěl např. v rozsudku z 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024 - 47, či z 30. 9. 2024, č. j. 14 A 43/2024 - 51, na něž v této souvislosti dále odkazuje.
49. Doplnuje, že především desátý senát se zevrubně vypořádal i s příklady dřívějších rozhodnutí žalované, na něž žalobkyně i v nynějších žalobách poukazovala, a v tomto směru vedl i dokazování (viz bod 12 jeho rozsudku). Nyní proto již soud další dokazování znovu neprováděl a žalobkyni odkazuje na citovaný rozsudek desátého senátu. Rozhodující senát toliko dodává a zdůrazňuje, že správní orgán je vázán jen dlouhodobou, ustálenou a jednotnou správní praxí, kterou několik citovaných rozhodnutí jistě nezakládá. Závěry vyslovené v řízení o jiné žádosti nemohou bez dalšího zpochybnit skutečnost, že žalobkyně podmínky pro určení advokáta v nyní posuzovaných případech nesplnila (rozsudek NSS ze dne 3. 6. 2024, č. j. 5 As 197/2023 - 33).
50. Soudu jsou navíc z jeho další rozhodovací činnosti známy případy, kdy žalovaná advokáta za úplatu neurčila, a to i tehdy, když žalobkyně uvedla jména dvou advokátů, jejich odmítnutí „pouze“ nedoložila (např. rozsudek ze dne 28. 5. 2024, č. j. 11 A 22/2024 - 36, v němž se jednalo o žádost z 15. 11. 2023, které žalovaná nevyhověla rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023, č. j. 10.01-000570/23-002; žalobu soud zamítl, přičemž i zde potvrdil, že žalobkyně byla povinna neúspěšné oslovení dvou advokátů doložit). V tomto smyslu tak nemůže být relevantní ani námitka, že žalovaná do 31. 12. 2023 neuváděla jako důvod pro neurčení advokáta (k zastoupení v řízení o ústavní stížnosti) nesplnění podmínky podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Ostatně i z vlastních podkladů žalobkyně, konkrétně žádosti z 8. 6. 2023, o které žalovaná rozhodla výše uvedeným rozhodnutím č. j. 10.01-000299/23-

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

002, jímž žalobkyni advokáta za úplatu určila, se podává, že si této podmínky byla žalobkyně vědoma. Sama totiž jména dvou advokátů v žádosti uvedla (byť jejich odmítnutí nedoložila).

51. Soud rovněž nemůže přisvědčit žalobkyni v tom, že ji žalovaná měla vyzvat k doplnění žádosti o doložení podmínky odepření právní služby dvěma poptávanými advokáty. Nemůže být pochyb o tom, že zákon o advokacii výzvu k odstranění vad žádosti nepředpokládá, neboť v § 55a odst. 1 explicitně vylučuje použití § 37 odst. 3 správního řádu. Opačný závěr bez dalšího neplyne ani z rozsudku zdejšího soudu z 13. 12. 2023, č. j. 14 A 76/2022 - 38, který se zabýval vadným postupem žalované v kontextu dopadů nálezu Pl. ÚS 44/21; nešlo tedy o „standardní“ situaci odstraňování vad žádosti, viz i bod 14 daného rozsudku. Žalovaná tak nemusela žalobkyni vyzývat k odstranění vad žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2024, č. j. 8 As 22/2024 - 57, bod 17 a tam uvedenou judikaturu).
52. S předestřeným rozbořem nové právní úpravy souvisí konečně i námitka poukazující na změnu formuláře pro osoby žádající o určení advokáta za úplatu. Tu vznesla žalobkyně ve dvou svých žalobách, soud se jí proto musel věnovat bez ohledu na to, zda ji ve věci rozhodnutí VI nevznesla opožděně až v doplnění žaloby z 2. 8. 2024 (žalobkyni bylo napadené rozhodnutí doručeno 26. 4. 2024, lhůta k podání žaloby, v níž lze uplatnit nové žalobní body podle § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s., tudíž uplynula dne 26. 6. 2024).
53. Soud vnímá danou námitku tím způsobem, že podle žalobkyně zákon o advokacii po novelizaci (konkrétně jeho § 18c odst. 4) zmocňuje ministerstvo k vydání vyhlášky (stanovení obsahu formuláře) jen ve vztahu k žádosti o poskytnutí bezplatné právní služby. Tak tomu ovšem není.
54. Oporu pro vymezení vzoru formuláře žádosti představuje primárně § 18c odst. 2 zákona o advokacii, který stanoví, že žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou. Nijak přitom nerozlišuje mezi určením advokáta bezplatně a za úplatu. Žalobkyní zmiňovaný § 18c odst. 4 (*K žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně musí žadatel přiložit doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele v případě žádosti o poskytnutí právní služby bezplatně, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.*) pak na uvedeném ničeho nemění. V první větě stanoví povinnost doložit příjmové a majetkové poměry u žádosti o poskytnutí bezplatné právní služby, věta druhá se pak týká náležitostí žádosti a rozsahu požadovaných údajů obecně; v rámci toho pak i prokazování příjmových a majetkových poměrů v případě bezplatné právní služby. Jinými slovy opět dopadá na všechny typy žádostí, u poskytnutí bezplatné právní služby toliko doplňuje odpovídající specifikata.
55. Tomu ostatně odpovídá i znění § 1 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 120/2018 Sb. Podle odstavce třetího platí, že *žádost o poskytnutí právní služby bezplatně pro fyzickou osobu, jejíž příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a žádost o poskytnutí právní služby bezplatně pro právnickou osobu, jejíž příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, podle § 18c odst. 4 věty první zákona o advokacii se podávají na formuláři, jehož náležitosti a vzor jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 4 k této vyhlášce.* Naopak dle odstavce čtvrtého *žádost o poskytnutí právní služby za úplatu pro fyzickou osobu z jiných důvodů, než jsou příjmové a majetkové poměry této fyzické osoby, a žádost o poskytnutí právní služby za úplatu pro právnickou osobu z jiných důvodů, než jsou příjmové a majetkové poměry této právnické osoby, podle § 18c odst. 4 věty druhé a § 23 odst. 5 zákona*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

o advokacii se podávají na formulářích, jejichž vzory jsou uvedeny v přílohách č. 5 a 6 k této vyhlášce. Vzory formulářů č. 5 a 6 se tedy týkají pouze žádostí o určení advokáta za úplatu, zákonné zmocnění pro ně pak představují § 18c odst. 2 ve spojení s § 18c odst. 4 větou druhou zákona o advokacii.

56. Vše výše uvedené pak nelze shrnout jinak, než že povinnost doložit odepření právní služby dvěma poptávanými advokáty nedoznala vlivem novely zákona o advokacii žádných změn a platí i v případě žádosti o určení advokáta za úplatu, a to i pro řízení před Ústavním soudem. Jde naopak o logický a přiměřený požadavek, jak již soud uvedl výše. Žalobkyně pak nyní ani netvrdí, že by snad tuto podmínku splnila. Neurčení advokáta tudíž bylo ve všech posuzovaných případech oprávněné a napadená rozhodnutí už jen z tohoto důvodu obstojí. Postupem žalované nemohlo dojít ani k porušení práv žalobkyně na přístup k soudu dle čl. 36 odst. 1, ani práva na právní pomoc dle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

III.4 Včasnost žádostí

57. Jakkoli to již na výroku rozsudku nemohlo nic změnit, soud se dále alespoň stručně zabýval i druhým důvodem neurčení advokáta, tedy že posuzované žádosti nebyly včasné ve smyslu § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Tato otázka se dotýká toliko rozhodnutí I, IV a VI.
58. Je třeba uvést, že zákon o advokacii neuvádí konkrétní lhůtu k podání žádosti o určení advokáta. Pouze klade požadavek na včasnost jejího podání. Judikatura správních soudů je ohledně posuzování včasnosti žádosti poměrně benevolentní (srov. žalobkyní odkazovaný rozsudek NSS sp. zn. 9 As 122/2022). NSS se v uvedeném rozsudku zabýval situací, kdy žádost žalobkyně o určení advokáta byla doručena 7 dní před uplynutím lhůty pro podání ústavní stížnosti, přičemž uzavřel, že žalovaná nemůže svévolně určovat, kdy je žádost včasná, a kdy nikoli, když pro takové posouzení nemá zákonnou oporu (srov. bod 13 a 14 uvedeného rozsudku). NSS přihlédl i k tomu, že v tamějším případě Ústavní soud žalobkyni vyzval k doložení zastoupení advokátem ve lhůtě 30 dnů; žalovaná tak žádost žalobkyně zamítla tři týdny před uplynutím této lhůty (viz bod 16 rozsudku). Korektiv „včasnosti“ v § 18 odst. 2 zákona o advokacii slouží právě a jen pro případy, kdy je žádost o určení advokáta podána v posledních dnech lhůty (rozsudek NSS ze dne 1. 6. 2023, č. j. 1 As 23/2023 - 21; v daném případě byla žádost doručena 18 dnů před koncem lhůty, tedy včas).
59. V případě rozhodnutí I ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v žádosti uvedla, že napadený rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2023, č. j. 9 As 82/2022 - 39, jí byl doručen dne 22. 12. 2023 (v žalobě pak uvedla, že k tomu došlo již dne 21. 12. 2023, což odpovídá i veřejně dostupné informaci o řízení na webových stránkách NSS, pozn. soudu). Vychází-li soud z toho, že napadený rozsudek byl žalobkyni doručen 21. 12. 2022, dvouměsíční lhůta pro podání ústavní stížnosti (srov. § 72 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu) uběhla ve středu 21. 2. 2024. Pokud jde o to, kdy byla žádost žalované doručena, správní spis neobsahuje žádnou obálku, sama žádost je však opatřena označením, že ji žalovaná přijala v pondělí 19. 2. 2024. Žalobkyně nadto žádost datovala k pátku 16. 2. 2024 (dny 17. a 18. 2. 2024 připadly na víkend). Je proto zřejmé, že žalované mohla být žádost skutečně doručena nejdříve v pondělí 19. 2. 2024.
60. Situace žalobkyně tak již na první pohled není shodná s tou, kterou se NSS zabýval v rozsudcích sp. zn. 9 As 122/2022 či 1 As 23/2023. Žalobkyně žádost podala necelý týden před uplynutím lhůty pro podání ústavní stížnosti, žalované byla doručena jen 2 dny před jejím koncem. Takovou žádost zpravidla nebude možné označit jako včasnou, nemožňuje

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

totiž naplnit účel žádosti, tj. v rozumné době o ni rozhodnout, určit advokáta a posléze učinit zamýšlený úkon (v podrobnostech srov. rozsudky zdejšího soudu z 4. 5. 2023, č. j. 18 A 1/2023 - 28, či z 23. 8. 2023, č. j. 5 A 41/2022 - 66, na něž upozorňovala již žalovaná).

61. Tím spíše to bude platit pro rozhodnutí IV. Ze správního spisu k této věci soud seznal, že napadený rozsudek NSS z 29. 1. 2024 byl žalobkyni doručen 30. 1. 2024 (to žalobkyně uvedla v žádosti a vyplývá to i z veřejně dostupných informací o řízení na internetových stránkách NSS). Poslední den dvouměsíční lhůty pro podání ústavní stížnosti tak připadl na sobotu 30. 3. 2024. S ohledem na to, že pondělí bylo Velikonočním pondělím, posunul se poslední den pro podání ústavní stížnosti na úterý 2. 4. 2024. Svou žádost žalobkyně datovala k 27. 3. 2024. Ve správním spise není dodejka, doručená žádost je však opatřena informací, že žalovaná ji přijala dne 2. 4. 2024, tudíž poslední den lhůty k podání ústavní stížnosti. Žalobkyně si přitom musela být vědoma, že na pátek 28. 3. připadl Velký pátek, poté následoval víkend s na něj navazujícím Velikonočním pondělím. Tudíž z tohoto pohledu by podle soudu bylo rovněž nasnadě označit její žádost jako opožděnou.
62. Uvedené lze obdobně vztáhnout i na rozhodnutí VI, u něhož měl být rozsudek NSS z 1. 2. 2024, č. j. 5 As 236/2023 - 28, žalobkyni doručen 1. 2. 2024 a konec lhůty tak připadl rovněž na 2. 4. 2024, kdy byla také žádost žalobkyní podána. Žalobkyni lze tudíž přisvědčit jen co do určení konce lhůty k podání ústavní stížnosti, nikoli už však co do včasnosti její žádosti. Nehledě na to, že v tomto případě žalobkyně tuto námitku uplatnila až v doplnění žaloby z 2. 8. 2024, tj. opožděně (srov. výše).
63. Pro pořádek pak soud dodává, že nepřehlédl, že žalobkyně zamýšlené ústavní stížnosti podala sama a že v případě rozhodnutí I a IV byla Ústavním soudem – na rozdíl od případů řešených v rozsudcích citovaných výše či u rozhodnutí VI – vyzvána k odstranění nedostatku zastoupení. Žalobkyně ovšem žalovanou o tom, že sama již ústavní stížnost podala, popřípadě že byla vyzvána k doložení zastoupení a k tomu jí byla stanovena lhůta, nic nesdělila. Ústavní soud přitom s ohledem na poučenost žalobkyně k odstranění této vady nevyzývá vždy; žalobkyně tak nemohla spoléhat (a žalovaná předpokládat), že tak Ústavní soud v tomto případě učiní (srov. rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 18 A 1/2023, usnesení Ústavního soudu ve věci rozhodnutí VI ze dne 23. 4. 2024, sp. zn. II.ÚS 919/24 a ostatně i oběma stranami zmiňované rozhodnutí ESLP ve věci *Horyna proti České republice*, jež se nevyjadřuje přímo k posuzování včasnosti žádosti, ale právě postupu Ústavního soudu). Vzhledem k tomu vnímá soud závěr žalované jako opodstatněný a pochopitelný. K otázce předvídatelnosti postupu žalované s odkazem na její rozhodnutí ze dne 30. 8. 2023 č. j. 10.01-000405/23-002, v němž žalobkyni advokáta určila, přestože byla žádost doručena až po uplynutí lhůty k podání ústavní stížnosti, pak soud odkazuje na vše výše uvedené k vázanosti žalované vlastní rozhodovací praxí.
64. Ani tato rovina případu tudíž nebyla žalobkyní namítána důvodně.

IV. Závěr a náklady řízení

65. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žaloby důvodné, a proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. Výroky o náhradě nákladů II a III jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá u Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet u Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. října 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.